

EL FRUIT MOSTRA EL BON CONREU

per GRISELDA COS I BOADA, osb

Avui m'ha sorprès veure com el text del fragment evangèlic d'aquest diumenge és tot ell posat en boca de Jesús, i és tot un teixit de frases sapiencials.

Jesús parla als deixebles com un mestre. Devia haver fet ben seus els ensenyaments de Jesús, fill de Sira, que hem llegit a la primera lectura i que deia: «L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn» i també: «El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor». I Jesús avui completa aquesta frase dient: «Cada arbre es coneix pels seus fruits».

Sí, els fruits són, certament, el criteri que tenim per valorar un arbre. També les nostres accions i tot allò que surt del nostre interior ho podem considerar com els propis fruits.

El Jesús de Lluc ens crida a vetllar sempre per l'autenticitat del nostre propi cor. Fa molts anys que es deia: «Allò que costa és el que val», però un dia, en una visita amical amb el mestre estimat Raimon Panikkar aquest ens digué amb tota contundència: «No, allò que costa no val res, el que val és allò que surt espontani del nostre cor». Certament, el que és essencial en la nostra vida, és allò que realment sentim, vivim, som i fem.

L'evangeli de Lluc és un evangeli de discurs teològic i descrit amb una gran riquesa d'imatges.

Jesús parlava molt pedagògicament als qui l'escoltaven. Els deia: «Per què veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu? Amb aquestes paraules ens invita tots a no oblidar-nos de la pròpia feblesa i pecat abans de jutjar les febleses i els pecats dels altres.

És així, tal com Jesús avui ens diu: «L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu la bondat». És que Jesús, que tenia en ell la plenitud de l'Esperit Sant, volia que també nosaltres donéssim fruits propis del seu mateix Esperit!